HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

uitspraak doende:

1. **Verwerpt het beroep.**

2. **Verstaat dat elk van beide partijen de eigen kosten zal dragen.**

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 6 juli 1983.

Everling Galmot Kakouris

De griffier
voor deze
H. A. Rühl
Hoofdadministrateur

De president van de Derde kamer
U. Everling

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL S. ROZÈS VAN 9 JUNI 1983 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

U hebt kennis te nemen van een beroep, door Kirsten Johanning tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld en strekkende tot nietigverklaring van de afwijzing van haar — tot wijziging van haar indeling — strekkend verzoek d.d. 5 februari 1982.

I — De feiten zijn de volgende:

In het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 22 maart 1977 plaatste de Commissie de aankondiging van een „algemeen vergelijkend onderzoek aan de hand van een examen voor de vorming van een reserve van adjunct-vertalers (hoofdtaal: Duits of Frans of

1 — Vertaald uit het Frans.

Italiaans) wier loopbaan de rangen LA 8 en LA 7 van de groep voor de talendienst omvat."

Behalve de algemene deelnemingsvoorwaarden, werden in de aankondiging de aard der functie, te weten het vertalen van juridische, economische, administratieve en technische teksten, en het aanvangssalaris in Belgische franken vermeld.

Kirsten Johanning nam met succes aan het examen deel en werd op de reservelijst geplaatst.

Bij besluit van de Commissie van 14 april 1980 werd zij op proef tot vertaalster benoemd en in de rang LA 7, derde salaristrap, ingedeeld, een en ander nadat er een aankondiging ener vacature — COM/1078/78 — was verschenen met vermelding van onder meer de navolgende gegevens:

„Categorie en loopbaan: LA 7/LA 6

Aard der functie:

vertaler

— vertaling van teksten van iedere aard voor de diensten van de Commissie."

Zij werd met ingang van 3 maart 1980 tewerk gesteld op het directoraat-generaal „Personeelszaken en algemeen beheer", dienst voor vertalingen op lange en middellange termijn.

Op 26 november 1980 werd zij, met ingang van 3 december 1980, tot ambtenaar benoemd.

Op 22 april 1981 verzocht zij alsnog in de rang LA 6/3 te worden ingedeeld.

Op 9 juli 1981 ontving zij bericht van ontvangst van haar verzoek, en bij nota van 12 november 1981 deed het indelingscomité haar weten te hebben gemeend „het bevoegd gezag te kunnen aanbevelen haar, met wijziging van haar aanvankelijke indeling in de rang LA 7, salaristrap 3, alsnog in de rang LA 6, salaristrap 3, in te delen."

Op 24 november 1981 werd haar evenwel door de directeur-generaal Personeelszaken en algemeen beheer medegedeeld dat het statutair niet mogelijk was tot zulk een indeling over te gaan.

Op 5 februari 1982 heeft zij zich volgens artikel 90, lid 2, van het Statuut „precontentieus" beklaagd bij het tot aanstelling bevoegd gezag.

Op 17 september 1982 werd aan Kirsten Johanning medegedeeld dat haar klacht was verworpen.

Bij op 3 september 1982 ter griffie van het Hof van Justitie ingekomen request heeft zij het onderhavige beroep ingesteld, waarin zij zich op vier middelen beroept:

— schending van het beginsel ener gelijke behandeling;

— schending van het non-discriminatiebeginsel;

— schending van artikel 5 van het Statuut;

— onrechtmatigheid — largo sensu — en schending van het gewettigd vertrouwen.

De Commissie concludeert tot verwerping van het beroep.

II — Ontvankelijkheid:

De ontvankelijkheid is niet betwist, zodat termen aanwezig zijn tot behandeling van de zaak ten gronde over te gaan.

III — A — De betrekkelijke ingewikkeldheid van de aan U voorgelegde zaak

houdt verband met de navolgende omstandigheden:

1. Toen Kirsten Johanning *in 1977* slaagde voor het examen, behorende bij het vergelijkend onderzoek dat ter vorming van een reserve van *adjunct*-vertalers was uitgeschreven, strekte de loopbaan van de groep voor de talendienst zich uit over de rangen LA 8 en LA 7. Op grond van opleiding en speciale beroepservaring, kon aan de kandidaat, bij wijze van uitzondering, een basissalaris overeenkomende met de rang LA 7, salaristrap 3, worden toegekend.

De loopbaan van *vertaler* omvatte toen de rangen LA 6 en LA 5.

2. Toen zij *in 1980* op proef tot vertaalster benoemd werd, omvatte de loopbaan van adjunct-vertaler nog *slechts de rang LA 8,* terwijl zich de loopbaan van vertaler over de rangen LA 7 en LA 6 uitstrekte; een en ander was het geval sinds 's Raads verordening nr. 912/78 van 2 mei 1978 tot wijziging van het Statuut van de Ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen.

3. Tenslotte zij gereleveerd dat volgens de bepalingen van het besluit der Commissie in zake de criteria welke voor de indeling in rang en salaristrap bij aanwerving moeten worden toegepast, het tot aanstelling bevoegd gezag enerzijds de gekozen kandidaat in de hoogste rang van de aanvangsloopbaan en middenloopbaan kon aanstellen wanneer van beroepservaring van ten minste één jaar in LA 7 was gebleken, anderzijds, wat de salaristrappen betreft, een bonificatie van ten hoogste 48 maanden kon toekennen.

Kort en goed, wij hebben hier te maken met een vergelijkend onderzoek dat in 1977 onder vigeur van bepaalde voorschriften werd uitgeschreven, en met een aanstelling welke in 1980, onder vigeur van een nieuwe regeling, heeft plaatsgehad, met als bijzonderheid dat, streng principieel bekeken, op kandidaten die na hetzelfde onderzoek worden aangeworven, al naar gelang van de dag van aanwerving, de ene dan wel de andere regeling kon worden toegepast.

B — 1. Omdat zij op 14 april 1980 — na 's Raads verordening van 2 mei 1978 nr. 912/78 — is benoemd na te hebben deelgenomen aan een vergelijkend onderzoek dat voor de vorming van een reserve van *adjunct-vertalers* was uitgeschreven, kon Kirsten Johanning slechts als adjunct-vertaalster in de toen alleen bestaande rang LA 8 worden aangeworven en voor een anciënniteits-bonificatie in aanmerking komen.

Zulk een indeling zou jegens haar discriminatie hebben opgeleverd — en haar hebben benadeeld —, nu kandidaten die qua opleiding en anciënniteit aan de dezelfde voorwaarden voldeden, vóór 4 mei, dag van inwerkingtreding der nieuwe verordening, waren aangesteld.

De Commissie betoogt, onzes inziens terecht, dat zij, omdat zij niet wilde discrimineren en het beginsel wilde honoreren dat het rechtmatig vertrouwen van de ambtenaar niet mag worden beschaamd, bij wijze van uitzondering heeft besloten Kirsten Johanning voor een post in de rang LA 7, met toekenning van salaristrap 3, aan te werven, waarmede de verwachtingen werden gehonoreerd die zij kan hebben gekoesterd, toen zij zich in 1977 voor het examen, behorende bij het vergelijkend onderzoek voor *adjunct*-vertalers, opgaf. Maar toen zij in 1980 werd aangesteld, was alleen voor een post van

vertaler, zoals die in aankondiging COM/1073-1079/78 was vacant verklaard, aanwerving in LA 7/3 mogelijk.

2. Dit besluit betekende niet dat Kirsten Johanning voor een post van vertaler over de kwalificaties beschikte waarvan de deelnemers aan vergelijkende onderzoeken voor zulk een standaardfunctie blijk moeten geven tijdens een examen waarbij hun natuurlijk zwaardere eisen worden gesteld dan waaraan de deelnemers aan een vergelijkend onderzoek voor adjunct-vertalers moeten voldoen. Het besluit bracht ook geen gelijkstelling van beide — voor en na heel verschillende — posten.

Hoogstens heeft het besluit, wat de indeling betreft, compensatie geboden voor de discriminerende situatie waartoe een strikte toepassing van de — sinds verordening nr. 912/78 geldende — nieuwe bepalingen, met indeling in LA 8, zou hebben geleid.

3. Als verzoekster nu ab initio in de rang LA 6, derde salaristrap, wenst te worden geplaatst om geen andere reden dan dat zij op een vertalerspost is aangeworven, zodat het besluit der Commissie inzake de criteria voor de indeling in rang en salaristrap bij aanwerving op haar zouden moeten worden toegepast, verlangt zij in feite discriminatie in haar voordeel, maar ten detrimente van de kandidaten die aan hetzelfde vergelijkend onderzoek COM/LA/150 hebben deelgenomen en vóór de inwerkingtreding van verordening nr. 912/78 als adjunct-vertaler zijn aangeworven met indeling in LA 7 — en die dus onmogelijk alsnog om indeling als vertaler in LA 6 kunnen verzoeken.

4. De Commissie heeft in casu, bij wijze van uitzondering, het besluit tot indeling in LA 7, salaristrap 3, juist kunnen nemen, omdat zij het beginsel ener gelijke behandeling van de ambtenaren wenst te eerbiedigen, dat door de toevallige — vóór of na de inwerkingtreding van een wijzigingsverordening gelegen — aanwervingsdata in gevaar werd gebracht.

Het zou natuurlijk wenselijk zijn geweest, indien er in verordening nr. 912/78 overgangsmaatregelen zouden zijn voorzien, welker inwerkingtreding aan uitsluitend door de aanwervingsdatum veroorzaakte verschillen van behandeling der adjunct-vertalers ipso facto een einde zou hebben gemaakt. Maar ook die vaststelling helpt Kirsten Johanning niet, wanneer zij zich wil beroepen op aantasting van het beginsel dat voor ambtenaren in vergelijkbare situaties een zelfde behandeling verlangt, terwijl de Commissie zich er juist voor heeft ingezet dat zij qua indeling met kandidaten wier situatie met de hare kan worden vergeleken, werd gelijkgesteld.

Het grondbeginsel dat een gelijke behandeling van ambtenaren in vergelijkbare situatie verlangt (arrest van 31 mei 1979, zaak 156/78, Newth, Jurispr. 1979, blz. 1952-1953) staat in casu aan een automatische toepassing van artikel 5, lid 3, in de weg.

Op grond van vorenstaande overwegingen mogen wij concluderen dat het den Hove behage het beroep van Kirsten Johanning te verwerpen en de kosten te haren laste te laten.